

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Τεύχος 5
Περίοδος Β'

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

Να μην εφαρμοστεί ο Νόμος Χατζηδάκη

Να ενισχύσουμε την συλλογική μας οργάνωση

Δημόσια Κοινωνική
Ασφάλιση

σελ.3

Άδεια - Επίδομα
Άδειας

σελ.5

Εκλογές στο
Σ.Ε.Τ.Ε.ΠΕ

σελ.6

Αντεργατικό Νομοσχέδιο: Ανταπόκριση από τις κινητοποιήσεις

Το έκτρωμα του Χατζηδάκη αποτελεί πλέον νόμο του αστικού κράτους που ψήφισε αυτή η ά(χ)ριστη κυβέρνηση στις 16/06/2021. Αυτός ο νόμος προωθεί την δημιουργία ενός μοντέλου «εργαζόμενου», ατομικοποιημένου που θα εργάζεται και θα αμείβεται, όταν, όπου, όσο και όπως θέλει ο εργοδότης και θα αγνοεί κάθε μορφή συλλογικού αγώνα και αυτοοργάνωσης μέσα σε συνδικάτα. Τα μέτρα αφορούν 1) την κατάργηση του 8ωρου και την εδραι-

ωση του 10ωρου, 2) την θεσμοθέτηση υπερωριών που θα αμείβονται με ρεπό συνεπώς ο εργαζόμενος θα χάνει ένα σημαντικό μέρος του μέχρι πρότινος μισθού του με ταυτόχρονη μείωση της προσαύξησης των υπερωριών που θα αμείβονται αλλά και αύξηση των νόμιμων ωρών υπερεργασίας, 3) την μεγαλύτερη αποδέσμευση στο «διευθυντικό δικαίωμα» από κάθε περιορισμό ή έλεγχο...

συνέχεια στην σελίδα 8...

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που την δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για την νικηφόρα έκβαση τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!

ΗΠΑ

Στις 7 Ιουνίου, σχεδόν 3.000 εργαζόμενοι της Volvo στη Βιρτζίνια των ΗΠΑ - στο μεγαλύτερο εργοστάσιο παραγωγής φορτηγών της εταιρίας στον κόσμο - κήρυξαν απεργία για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες.

Η απεργία αυτή έρχεται ως συνέχεια μιας απεργίας που προηγήθηκε τον περασμένο Απρίλιο. Στην πρώτη εκείνη απεργία η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της United Auto Workers πρότεινε μια σύμβαση η οποία βρισκόταν σε πλήρη αντίθεση με τα αιτήματα των εργαζομένων και οδήγησε στην ματαίωση του αγώνα τους. Παρ' όλο που το UAW ήλπιζε σαφώς ότι η νέα σύμβαση θα έβαζε ένα γρήγορο τέλος στη σύγκρουση μεταξύ της Volvo και των εργαζομένων, το σχέδιο αυτό γύρισε μπουμέρανγκ όταν πρώτα η σύμβαση αυτή και στη συνέχεια μια δεύτερη παρόμοια απορρίφθηκαν ηχηρά από το 90% των εργαζομένων.

Οι δύο συμβάσεις, οι οποίες δεν κατάφεραν να αντιμετωπίσουν το εκμεταλλευτικό και διχαστικό σύστημα μισθών δύο βαθμίδων, και οι οποίες περιλάμβαναν σημαντικές μειώσεις στις δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης, ήταν λίγο πολύ οι ίδιες στο περιεχόμενο, και αναδιατυπώθηκαν μόνο για να ακούγονται διαφορετικές από την πρόταση της εργοδοσίας.

Από την πλευρά της, η Volvo, η οποία έχει τεράστιο όγκο παραγγελιών φορτηγών που περιμένουν να καλυφθούν χάρη στην αναμενόμενη έκρηξη των μεταφορών μετά την πανδημία, έχει λάβει επιθετικά μέτρα για να τερματίσει ή να υπονομεύσει την απεργία.

Το 2020, η Volvo απέλυσε περισσότερους από 7.000 εργαζομένους παγκοσμίως, παρά τα τεράστια κέρδη, και τώρα απειλεί παράνομα να απολύσει απεργούς. Σύμφωνα με αρκετές αναφορές, η Volvo έστειλε επιστολές απόλυσης και διέκοψε την ασφάλιση υγείας για όλους τους απεργούς μόλις λίγες ημέρες μετά την απεργία, σε μια προσπάθεια εκφοβισμού των εργαζομένων.

Αν και αποφασισμένοι, οι εργαζόμενοι παραμένουν ωστόσο σε έναν πόλεμο δύο μετώπων ενάντια σε μια παθητική εργατική γραφειοκρατία που έχει προσπαθήσει να υπονομεύσει οποιαδήποτε μαχητικότητα (σύμφωνα με καταγγελίες προς το UAW), και μια αδίστακτη παγκόσμια εταιρεία αποφασισμένη να τους αρπάξει κάθε δεκάρα που μπορεί να βγει από την εργασία τους.

Στον Κόσμο

Ιταλία

Στις 18 Ιουνίου 2021 δολοφονήθηκε ο Αντίλ Μπελκάντιμ, εργαζόμενος και συντονιστής του συνδικάτου Si Cobas Novara, ενώ συμμετείχε στην περιφρούρηση της πανεθνικής 24ωρης απεργίας στον κλάδο των logistics. Ο Αντίλ χτυπήθηκε και παρασύρθηκε για 20 μέτρα από ένα φορτηγό στο πλαίσιο οργανωμένης απεργοσπαστικής προσπάθειας, μπροστά από της αποθήκης της Lidl. Ο οδηγός του φορτηγού τραυμάτισε άλλους 2 εργαζόμενους και έπειτα προσπάθησε να διαφύγει.

Πρόκειται για την δεύτερη επίθεση που καταγράφεται μέσα σε λίγες μέρες στην Ιταλία. Στις 11 Ιουνίου εργαζόμενοι της αμερικανικής πολυεθνικής FedEx δέχθηκαν επίθεση με σιδερολοστούς από οργανωμένη ομάδα σωματοφυλάκων του αφεντικού των τοπικών αποθηκών, που οδήγησε έναν εκ των συνδικαλιστών στο νοσοκομείο σε κώμα. Είχε προηγηθεί εισβολή στα σπίτια των εργαζομένων της εταιρείας, όπου η αστυνομία κατάσχεσε υπολογιστές, κινητά τηλέφωνα και ρούχα.

Η δολοφονία αυτή φανερώνει το δολοφονικό ταξικό πρόσωπο της εργοδοσίας και των κυβερνήσεων που προσπαθούν σε όλες τις χώρες να τσακίσουν την οργάνωση των εργαζομένων και τα δικαιώματά τους επιβάλλοντας νόμους απαγόρευσης και ποινικοποίησης των απεργιών (βλ. νομοσχέδιο Χατζηδάκη στην Ελλάδα) ευνοώντας ταυτόχρονα την δημιουργία απεργοσπαστικών μηχανισμών που δεν διστάζουν ακόμα και να δολοφονούν απεργούς και αγωνιστές συνδικαλιστές.

Η δολοφονία του Αντίλ δεν είναι απομονωμένο γεγονός. Σε παγκόσμια κλίμακα δολοφονίες που σχετίζονται με την εργασία (εργατικά δυστυχήματα, δολοφονίες σε απεργιακές συγκρούσεις κ.α) αυξάνονται με ραγδαίους ρυθμούς. Η ασύδοτη κερδοφορία των πολυεθνικών δεν σταματά ούτε όταν το κόστος είναι ανθρώπινες ζωές. Η καταδίκη της αποτρόπαιης δολοφονίας του συναδέλφου Αντίλ να γίνει το έναυσμα για όλους τους εργαζόμενους να συγκρουστούμε με τον σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα, να μην γίνουμε δούλοι του 21ου Αιώνα.

Αγώνας Διάρκειας Για Δημόσια Καθολική Κοινωνική Ασφάλιση

Σχεδόν αμέσως μετά την ψήφιση του αντεργατικού νομοσχεδίου (ν/σ) Χατζηδάκη, η κυβέρνηση της Ν.Δ. παρουσίασε ένα «νέο» ν/σ για την επικουρική ασφάλιση, με τίτλο: «Ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά». Όμως, αυτό το ν/σ, ούτε νέο είναι, ούτε μεταρρύθμιση αποτελεί και, φυσικά, δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την Κοινωνική Ασφάλιση.

Το προεκλογικό πρόγραμμα της Ν.Δ. περιείχε «Ένα σχέδιο για το ασφαλιστικό/συνταξιοδοτικό με τρεις πυλώνες». Στον πρώτο πυλώνα αντιστοιχούν οι κύριες συντάξεις, στον δεύτερο πυλώνα αντιστοιχούν οι επικουρικές συντάξεις, ο οποίος θα γίνει (σύμφωνα με το πρόγραμμα) «ανταποδοτικός και κεφαλαιοποιητικός» και στον τρίτο πυλώνα αντιστοιχούν οι συντάξεις. Η όποια επικουρική σύνταξη θα εξαρτάται, σχεδόν αποκλειστικά, από τις ατομικές εισφορές και από την «επενδυτική απόδοση», το τζογάρισμα, δηλαδή, αυτών των εισφορών, χωρίς απολύτως καμία κοινωνική προστασία-αλληλεγγύη. Καθώς, «Ο κάθε ασφαλισμένος θα έχει το δικαίωμα να επιλέξει (α) την ατομική εισφορά του, που θα αποτελεί την βάση του «ατομικού κουμπαρά» του και (β) το που θα επενδυθούν, αυτές οι εισφορές».

Οι Κ. Μητσοτάκης, Κ. Χατζηδάκης και συνολικά η Ν.Δ. δεσμεύονται σε ένα τέτοιο «μοντέλο ασφάλισης» (των 3 πυλώνων, ανταποδοτικού και κεφαλαιοποιητικού χαρακτήρα), λόγω των νεοφιλελεύθερων δογμάτων και αγκυλώσεών τους και των αντίστοιχων δεσμεύσεών τους από την Ε.Ε.

Η επιβολή αυτού του μοντέλου, μιας ουσιαστικά πλήρως ιδιωτικής, πλήρως ανταποδοτικής και πλήρως κεφαλαιοποιητικής ασφάλισης, αρχικά «μόνο» (i) για τις επικουρικές συντάξεις, και (ii) για τους νεοασφαλισμένους από 1-1-2022,

θα οδηγήσει πολύ σύντομα στην επιβολή αυτού του μοντέλου για όλες τις συντάξεις όλων των ασφαλισμένων και όλων των συνταξιούχων, παλιών και νέων.

Αυτό το «μοντέλο», το «αγαπημένο» μοντέλο των απανταχού νεοφιλελεύθερων, όπου επιβλήθηκε ολοκληρωτικά και γενικευμένα, είχε καταστροφικά αποτελέσματα για την Κ.Α. (βλ. Χιλή και ΗΠΑ), ενώ δεν έχει σχεδόν πουθενά άλλο στον πλανήτη, και ιδίως στην Ευρώπη, ευρεία εφαρμογή.

Το μοντέλο επικουρικής σύνταξης που προτείνει η Ν.Δ. δεν έχει επί της ουσίας μεγάλη διαφορά από το μοντέλο που έχει ήδη θεσμοθετηθεί με τον ν. Κατρούγκαλου, με τον οποίο η επικουρική σύνταξη για τους «νέους» ασφαλισμένους έχει ήδη γίνει πλήρως ανταποδοτική. Τώρα, με το σχέδιο Χατζηδάκη - Μητσοτάκη η επικουρική σύνταξη-ασφάλιση γίνεται και πλήρως κεφαλαιοποιητική. Οι εισφορές δε θα μπαίνουν πλέον σε κοινό κουμπαρά από όπου, στα πλαίσια του αναδιανεμητικού συστήματος της αλληλεγγύης των εργαζομένων θα χρησιμοποιούνται για να πληρώνονται και οι τρέχουσες συντάξεις, αλλά αυστηρά και μόνο θα επενδύονται.

Τα ανταποδοτικά και κεφαλαιοποιητικά συστήματα ασφάλισης δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την Κ.Α. Αποτελούν μέρος των άγριων νεοφιλελεύθερων και μνημονιακών επιθέσεων, με στόχο το υπάρχον σύστημα Κ.Α. να ιδιωτικοποιηθεί ολοκληρωτικά. Να καταργηθεί κάθε ψήγμα κοινωνικού χαρακτήρα ή αλληλεγγύης, να μετατραπούν οι συντάξεις (κύριες, επικουρικές, εφάπαξ) σε φιλοδωρήματα ή ελεημοσύνη. Να επιβληθούν αντίστοιχα στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας. Να δημιουργηθεί μια αγορά για όσους έχουν κάποια χρήματα και για όσο έχουν. Να καταληστεφθούν

όσα αποθεματικά υπάρχουν ακόμα στα ταμεία. **Να καταστραφεί η Κ.Α. σαν τέτοια (και όλες τις «παλιές» παροχές, όπου και αν διατηρούνται),** για να επιβληθεί μια στρατηγική ήττα σε εργαζόμενους, νεολαία και λαϊκά στρώματα, μέσω της πλήρους ατομικοποίησης τους.

Όμως, η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, εργαζόμενοι, νέοι, συνταξιούχοι και λαϊκά στρώματα, γνωρίζει πολύ καλά, ότι τα περί «υπεροχής του ατομικού κουμπαρά», «ατομικής επιλογής» και «ελευθερίας» **να διαλέγεις εισφορές και επενδυτικά πακέτα,** δηλαδή παροχές (σύνταξης, υγείας κ.λπ.), αποτελούνε **συνειδητά ψέματα** και ύβρη. Οι εργαζόμενοι ζουν σε μια πραγματικά άθλια κατάσταση ανεργίας ή υποαπασχόλησης, με ανύπαρκτα ή μηδαμινά εισοδήματα, με συνεχείς απώλειες ή μειώσεις εισοδημάτων, με φτώχεια και ανασφάλιση ή μισοασφαλισμένη εργασία κ.λπ. Γνωρίζουν ότι ο οικογενειακός κουμπαράς, πόσο μάλλον, ο δημόσιος ή κοινωνικός κουμπαράς είναι πολύ πιο σημαντικός από τον ατομικό κουμπαρά και ότι ο κουμπαράς του πλούσιου, του βιομήχανου, του τραπεζίτη ή του τοκογλύφου είναι πολύ-πολύ πιο γεμάτος από τον κουμπαρά ενός φτωχού. Επίσης, ξέρουν ότι τον «κουμπαρά» της Κ.Α. στη χώρα μας τον καταλήστευσαν και τον άδειασαν οι ίδιοι οι εργοδότες, οι τραπεζίτες και οι τοκογλύφοι, οι κυβερνήσεις και η Ε.Ε., για τα κέρδη και τις επενδύσεις τους.

Απέναντι στις διαρκείς επιθέσεις, η διέξοδος είναι μία. Αγώνας μαζικός, δυναμικός και, κυρίως, διαρκείας!

Στατιστικά

Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα της Eurostat το μέσο εισόδημα από απασχόληση των εργαζομένων ηλικίας 18-64 μειώθηκε κατά 7% σε σύγκριση με το 2019. Συνεπώς, ολοένα και αυξάνεται το ποσοστό του πληθυσμού που καλείται να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο της φτώχειας. Οι μεγαλύτερες αυξήσεις του ποσοστού του πληθυσμού που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας καταγράφονται στην Ισπανία, στην Κροατία, στην Ιταλία, στη Σλοβενία και στην Ελλάδα.

Γενικά, στις ανεπτυγμένες οικονομίες εργάζονται περίπου 22 εκατομμύρια άτομα λιγότερα συγκριτικά με τα άτομα

που βρίσκονταν στην αγορά εργασίας πριν την πανδημία (έρευνα ΟΟΣΑ 7/7/2021) από τα οποία τα 8 εκ. χαρακτηρίζονται ως άνεργος πληθυσμός ενώ τα υπόλοιπα ως ανενεργός(!) Παρόλο που οι αστικές τάξεις και τα επιτελεία τους προσπαθούν να κρύψουν την σφοδρότητα της οικονομικής κρίσης και τη φρίκη που ζουν οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η πανδημία ξεκάθαρα έπαιξε το ρόλο του καταλύτη που επιτάχυνε και βάθυνε τις επιπτώσεις της κρίσης. Μέχρι το τέλος του 2020, ο αριθμός των εργαζομένων που έμειναν άνεργοι για περισσότερο από έξι μήνες ήταν σε όλα τα κράτη μέλη του ΟΟΣΑ 60% πάνω από τα επίπεδα πριν την πανδημία.

Στην Ελλάδα, το ποσοστό ανεργί-

ας έχει χτυπήσει κόκκινο. Σύμφωνα με τις επίσημες καταγραφές (ΕΛΣΤΑΤ) οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 31.202 άτομα σε σχέση με τον περσινό Απρίλιο και κατά 21.990 άτομα σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα (17,1% ποσοστό ανεργίας). Για άλλη μια φορά, οι γυναίκες είναι από τα μεγαλύτερα θύματα της κρίσης. Το ποσοστό ανεργίας στις γυναίκες αυξήθηκε σε 21,4% από 18,7% τον περασμένο Απρίλη. Η Ελλάδα συνεχίζει να βρίσκεται πρώτη στη λίστα των χωρών με το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας στους νέους. Τον μήνα Μάιο το ποσοστό ανήλθε στο 38,2% - περίπου 21 μονάδες υψηλότερο από τον μέσο όρο της Ε.Ε. (17,3%) - ενώ η Ισπανία και η Ιταλία καταλαμβάνουν την δεύτερη και τρίτη θέση αντίστοιχα.

Ιδρύθηκε το νέο Σωματείο Vantage Towers

Tον προηγούμενο Δεκέμβριο ιδρύθηκε η νέα εταιρία **VANTAGE TOWERS**, θυγατρική του ομίλου Vodafone, στην οποία μεταφέρθηκε με απόσχιση κλάδου ο παθητικός εξοπλισμός της Vodafone Ελλάδας και της Wind. Στη Vantage μεταφέρθηκαν 68 συνάδελφοι τεχνικοί από την θυγατρική Victus και λίγοι ακόμα συνάδελφοι από Vodafone και Wind. Όλο αυτό το διάστημα, το Ενιαίο Σωματείο παρακολουθούσε στενά τις εξελίξεις, φροντίζοντας για την ενότητα και την ετοιμότητα των συναδέλφων, παρά τις δύσκολες συνθήκες της τηλε-εργασίας. Σε κάθε βήμα της διοίκησης οι εργαζόμενοι ήταν παρόντες, πιέζοντας και διασφαλίζοντας εν τέλει την **μεταφορά τους στη νέα εταιρία με το σύνολο των δικαιωμάτων και κατακτήσεων**, που είχαν ως εργαζόμενοι της Victus.

Παρά τις παραπλανητικές δηλώσεις της Διοίκησης ότι δήθεν δεν θα γίνει μετακίνηση εργαζομένων στη νέα εταιρία, το Ενιαίο Σωματείο πρωτοστάτησε από την πρώτη στιγμή στην προετοιμασία των συναδέλφων για την επικείμενη μεταφορά τους και για την ανάγκη οργάνωσής τους με την ίδρυση νέου Σωματείου εκεί. Έτσι, αμέσως μετά την ανακοίνωση της μεταφοράς των συναδέλφων, όλα ήταν έτοιμα για την ανακοίνωση της **ίδρυσης του νέου επιχειρησιακού Σωματείου Vantage Towers**, το οποίο ήδη έχει στις γραμμές του έναν μεγάλο αριθμό μελών ενώ μέλη του Ενιαίου συνθέτουν την προσωρινή

διοικούσα επιτροπή.

Όπως αναφέρει και η ανακοίνωση του νεοσύστατου σωματείου: «*Σε μια περίοδο που τα εργασιακά μας δικαιώματα βλάπτονται όλο και περισσότερο, καθόλου αυτονόητη ή εύκολη υπόθεση δεν θα πρέπει να θεωρείται η ίδρυση εργατικών σωματείων και μάλιστα σε νέους χώρους εργασίας*». Ήταν το αποτέλεσμα της εκπαίδευσης των συναδέλφων σε θέματα συνδικαλιστικής οργάνωσης όλα τα προηγούμενα χρόνια με την ίδρυση τριών Σωματείων (επιχειρησιακό Σωματείο Vodafone, επιχειρησιακό Σωματείο Wind, Ενιαίο Σωματείο), με τις κατακτήσεις που έχουμε καταγράψει με την αγωνιστική μας δράση, με τις σχέσεις εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού που έχουμε οικοδομήσει μέσα στους εργασιακούς χώρους. Αυτά είναι εχέγγυα για την περαιτέρω πορεία και του νεοσύστατου Σωματείου Vantage.

Το μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών απέρριψε την αγωγή του επιχειρησιακού Σωματείου **VODAFONE** ενάντια στην απόφαση της διοίκησης να **καταργήσει το δωρο και να επεκτείνει το ωράριο στις 9 ώρες εργασίας**. Το δικαστήριο αρνήθηκε να τοποθετηθεί επί της ουσίας της υπόθεσης -που είναι η αύξηση των ωρών εργασίας- και χρησιμοποίησε ως επιχείρημα για την απόρριψη της αγωγής τη μη νομιμοποίηση του Σωματείου να διεκδικεί δικαστικά κάτι που δεν ορίζεται από συλλογική σύμβαση εργασίας. Με αυτή την προσηχηματική απόφαση, **η αστική δικαιοσύνη αρνείται στο Σωματείο το δικαίωμα να προσφεύγει για το θέμα του ωραρίου, αλλά**

και για οποιοδήποτε θεμελιώδες δικαίωμα δεν εμπίπτει σε Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, η οποία άλλωστε δεν έχει ανανεωθεί από το 2014 με ευθύνη της εργοδοσίας.

Από το Φθινόπωρο του 2018 η διοίκηση της Vodafone επέβαλε το 9ωρο εξαίρωντας αυθαίρετα το διάλειμμα από τον εργάσιμο χρόνο, για όσους συναδέλφους υπέγραψαν την σχετική ατομική σύμβαση. Από τότε το επιχειρησιακό Σωματείο κατέβαλλε έναν μεγάλο αγώνα, εξηγώντας ότι μέσα στο δωρο συμπεριλαμβάνεται και το διάλειμμα μιας ώρας, εμποδίζοντας με κάθε τρόπο την υπογραφή των ατομικών συμβάσεων, και προσφεύγοντας και δικαστικά.

Βεβαίως, ο νέος νόμος Χατζηδάκη για τα Εργασιακά ήρθε να ικανοποιήσει το χρόνιο αίτημα της εργοδοσίας, θεσμοθετώντας την εξαίρεση του διαλείμματος από τον εργάσιμο χρόνο. Εκτός από την διευθέτηση του χρόνου εργασίας και τις απλήρωτες υπερωρίες, το δωρο καταργείται και με την άμεση επέκταση του χρόνου εργασίας για όσο διαρκεί το διάλειμμα! Η δραματική κατάσταση που διαμορφώνει το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης δεν πρέπει να είναι άλλοθι αδράνειας για κανέναν εργαζόμενο. Με την ενεργό συμμετοχή μας, με τον ενωτικό, μαζικό και αποφασιστικό Αγώνα Διάρκειας, να υπερασπιστούμε τα δικά μας ανεξάρτητα ταξικά συμφέροντα, τις ανάγκες μας ως εργαζόμενοι. Σε αυτόν τον αγώνα δεν πρέπει και δεν θα σεβαστούμε ούτε την «τυφλή» δικαιοσύνη τους, ούτε τους απάνθρωπους νόμους τους.

Στόχος αξιολόγησης: η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης

Mετά από μια πρώτη σημαντική ήττα που υπέστη η Κεραμέως από τη σχεδόν καθολική συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην απεργία-αποχή που κήρυξαν οι ομοσπονδίες (ΟΛΜΕ, ΔΟΕ) ενάντια στη λεγόμενη «αυτοαξιολόγηση» της σχολικής μονάδας, αντεπιτίθεται, τώρα, με νέο νομοσχέδιο που φέρει τον παραπλανητικό τίτλο: «Αναβάθμιση του σχολείου και ενδυνάμωση του εκπαιδευτικού».

Μέσα στο καλοκαίρι, με κλειστά σχολεία για την αποφυγή αντιδράσεων, προωθείται η ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, η αυτονομία της σχολικής μονάδας, το πολλαπλό βιβλίο, ενώ ενισχύεται ο ρόλος του διευθυντή που είναι πλέον μανάτζερ (μπορεί να διαθέτει το κτίριο και τις υποδομές του δημόσιου σχολείου σε «τρίτους», με σκοπό να απο-

κομίσει πόρους για τη λειτουργία του). Αξιολογητές των εκπαιδευτικών της σχολικής μονάδας ορίζονται οι Μέντορες και οι Υποδιευθυντές.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, μετά την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση της σχολικής μονάδας ακολουθεί η ατομική αξιολόγηση, η οποία θα γίνεται σε τρία στάδια: 1) Η γενική και ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου των εκπαιδευτικών, θα αποτιμάται από τον Σύμβουλο Εκπαίδευσης, ανά 4 έτη. 2) Το παιδαγωγικό κλίμα της τάξης αποτιμάται από τον Διευθυντή της σχολικής μονάδας, επίσης ανά τετραετία. 3) Η υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια αποτιμάται από τον Διευθυντή και τον Σύμβουλο, ανά διετία.

Η βαθμολογία θα είναι περιγραφική και περιλαμβάνει τους χαρακτηρισμούς:

μη ικανοποιητικός, ικανοποιητικός, πολύ καλός, εξαιρετικός. Σύμφωνα με ανακοίνωση της ΟΛΜΕ μετά τη συνάντηση με την υπουργό, το μοντέλο της αξιολόγησης που προωθείται θα είναι «σκληρό με τιμωρίες, ακόμη και με απολύσεις».

Η εφαρμογή της αξιολόγησης είναι βασική κατεύθυνση του Ο.Ο.Σ.Α. και της Ε.Ε. που σε συνδυασμό με την αυτονομία της σχολικής μονάδας πρόκειται να οδηγήσουν την εκπαίδευση στην πλήρη ιδιωτικοποίηση.

Με τους αγώνες μας, υπερασπιστήκαμε τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας και συλλογικά, με αποφάσεις των σωματείων μας, εμποδίσσαμε την εφαρμογή της αξιολόγησης σε όλες τις προσπάθειες που έγιναν από όλους τους υπουργούς Παιδείας, από το 1997 μέχρι σήμερα και έτσι πρέπει να συνεχίσουμε!

Άδεια – Επίδομα Άδειας

Ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές δικαιούνται όλοι οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα ανεξάρτητα αν εργάζονται με σύμβαση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου, πλήρους ή μερικής απασχόλησης. Επιπλέον, κανονική άδεια δικαιούνται και όσοι εργάζονται σε πολλούς εργοδότες με μειωμένο ωράριο. Ο εργαζόμενος δικαιούται να λάβει την άδεια από το 1ο ημερολογιακό έτος απασχόλησης κατ' αναλογία του χρόνου απασχόλησης που έχει συμπληρώσει.

Η αναλογία είναι 2 ημέρες άδεια / μήνα εργασιακής σχέσης και υπολογίζεται με βάση την ετήσια άδεια 24 εργάσιμων ημερών για δήμερη εργασία και 20 εργάσιμων ημερών για 5ήμερη εργασία. Κατά το 2ο ημερολογιακό έτος η άδεια αυξάνεται κατά μία ημέρα (25 ημέρες/6ήμερο και 21 ημέρες/5ήμερο). Για το 3ο ημερολογιακό έτος, ανέρχεται σε 21 ή 22 ημέρες επί πενθημέρου και σε 25 ή 26 επί εξαήμερου, αναλόγως εάν ο εργαζόμενος κατά το χρονικό σημείο λήψης της άδειας έχει ή όχι συμπληρώσει 24 μήνες εργασίας στον ίδιο εργοδότη. Μετά τη συμπλήρωση 10 ετών εργασίας στον ίδιο εργοδότη ή προϋπηρεσίας 12 ετών σε οποιοδήποτε εργοδότη, ο εργαζόμενος δικαιούται άδεια 25 εργάσιμων ημερών (5ήμερο)

ή 30 εργάσιμων ημερών (6ήμερο). Μετά τα 25 έτη υπηρεσίας η άδεια προσαυξάνεται κατά μία ημέρα.

Τουλάχιστον οι μισοί εργαζόμενοι μιας επιχείρησης πρέπει να πάρουν άδεια μεταξύ 1ης Μαΐου – 30ης Σεπτεμβρίου. Ο χρόνος που χορηγείται η ετήσια άδεια καθορίζεται μετά από συμφωνία μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη και ο εργοδότης υποχρεούται να χορηγήσει την άδεια εντός δύο μηνών από την ημέρα που διατυπώθηκε το σχετικό αίτημα του εργαζόμενου. Η άδεια επιτρέπεται να καταταμηθεί σε περισσότερες από δύο περιόδους, από τις οποίες η μία πρέπει να είναι τουλάχιστον 10 συνεχών εργάσιμων ημερών για 5ήμερο και 12 ημερών για 6ήμερο. Κατά τη διάρκεια της άδειας απαγορεύεται ρητά η απόλυση του εργαζόμενου για οποιονδήποτε λόγο. Η άδεια χορηγείται αυτούσια και πληρώνεται ολόκληρη κατά τη λύση της εργασιακής σχέσης.

Κατά τη διάρκεια της άδειας, ο εργαζόμενος δικαιούται τις αποδοχές που θα έπαιρνε αν εργαζόταν κανονικά, συμπεριλαμβανομένων των προσαυξήσεων και των μηνιαίων επιδομάτων. Επίσης, δικαιούται επίδομα άδειας, ίσο με τις αποδοχές των ημερών άδειας, με ανώτατο όριο το 1/2 του μισθού (αμειβόμενοι με μισθό) ή τα 13 ημερομίσθια (αμειβόμενοι με ημερομίσθιο). Ο εργοδότης υποχρεούται να προκαταβάλλει τις αποδοχές και το επίδομα άδειας στον εργαζόμενο στην αρχή της άδειας, σύμφωνα με το άρθρο 2 της Εθνικής Γενικής ΣΣΕ του 2010.

Σε περίπτωση που ο εργοδότης δεν χορηγήσει την άδεια που ζήτησε ο εργαζόμενος, οφείλει να καταβάλει τις αποδοχές του χρόνου άδειας με προσαύξηση 100%. Μέχρι τώρα οι εργοδότες υποχρεούταν να χορηγήσουν την άδεια πριν τη λήξη του ημερολογιακού έτους. Όμως, στο άρθρο 60 του αντεργατικού εκτρώματος Χατζηδάκη ορίζεται ότι οι ετήσιες κανονικές άδειες θα μπορούν για οποιονδήποτε λόγο να μην καταβάλλονται στο τρέχον έτος, αλλά ο εργοδότης έχει τη δικαιοδοσία να τις καταβάλλει το επόμενο έτος, εντός του πρώτου τριμήνου(!)

Οι εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι που βρέθηκαν σε αναστολή την προηγούμενη χρονιά μπορούν να μεταφέρουν το υπόλοιπο άδειας του 2020 μετά την 30η Ιουνίου. Οποιαδήποτε συμφωνία για μη χορήγηση της ετήσιας άδειας είναι άκυρη και εάν ο εργοδότης αρνηθεί να τη χορηγήσει, οφείλει την πληρωμή της σε χρήμα με προσαύξηση 100%.

Πίνακας Ημερών Άδειας και Επίδομα Άδειας μετά το Ν. 3302/2004

Υπηρεσία στον ίδιο εργοδότη	Επιχειρήσεις με 6μερο					Επιχειρήσεις με 5ημέρο				
	Εργάσιμες ημέρες Άδειας	Αποδοχές Άδειας		Επίδομα Άδειας		Εργάσιμες Ημέρες Άδειας	Αποδοχές Άδειας		Επίδομα Άδειας	
		Μισθός	Ημερομίσθια	Μισθός	Ημερομίσθια		Μισθός	Ημερομίσθια	Μισθός	Ημερομίσθια
Πρώτο Ημερολογιακό έτος	2 ημέρες ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες)	2:25 μισθού ανά μήνα εργασίας (2:25Χμήνες)	2 ημερομίσθια ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες)	2:25 μισθού ανά μήνα εργασίας (2:25Χ μήνες) με ανώτερο μισό μισθό	2 ημερομίσθια ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) με ανώτερο 13 ημερομίσθια	2 ημέρες ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) με ανώτερο 20 ημέρες	2:25 μισθού ανά μήνα εργασίας (2:25Χμήνες)	2 ημερομίσθια ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες)	2:25 μισθού ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) με ανώτερο μισό μισθό	2 ημέρες ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) με ανώτερο 13 ημέρες
Δεύτερο Ημερολογιακό έτος	2 ημέρες ανά μήνα εργασίας (2Χ μήνες) και σύνολο 25 ημερών ως 31/12	2:25 μισθού ανά μήνα εργασίας και σύνολο ως 31/12 ένας (1) μισθός	2 ημερομίσθια ανά μήνα εργασίας και σύνολο 25 ημερ/σθια ως 31/12	2:25 μισθού ανά μήνα εργασίας με ανώτερο μισό μισθό	2 ημερομίσθια ανά μήνα εργασίας με ανώτερο 13 ημερομίσθια	2 ημέρες ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) και σύνολο 21 εργάσιμες ως 31/12	2:25 μισθού ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) και σύνολο ένα (1) μισθός ως 31/12	2 ημ/σθια ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) και σύνολο 25 ημ/σθια ως 31/12	2:25 μισθού ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) με ανώτερο μισό μισθό	2 ημερ/σθια ανά μήνα εργασίας (2Χμήνες) με ανώτερο 13 ημ/σθια
Τρίτο ημερολογιακό έτος	26	1	26	0,5	13	22	1	26	0,5	13

Εργαζόμενοι με 10 έτη υπηρεσία και άνω στον ίδιο εργοδότη ή 12 έτη οπουδήποτε δικαιούνται Άδεια πέντε (5) εβδομάδες

Εκλογές στο Σ.Ε.Τ.Ε.ΠΕ:

Σημαντική ενίσχυση της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων

Τα αποτελέσματα των εκλογών του Συνδικάτου Επισιτισμού Τουρισμού Θεσ/νίκης (Σ.Ε.Τ.Ε.ΠΕ.) που διεξήχθησαν στις 27-28/5 και 1/6/21, αναδεικνύουν σημαντική ενίσχυση της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων (ΑτΕ), εκλέγοντας ξανά 3 εκπροσώπους στη Διοίκηση και από 2 αντιπροσώπους στα δευτεροβάθμια όργανα (Ε.Κ.Θ. - Π.Ο.Ε.Ε.Τ.), αντίστοιχα.

Αυτή η σταθερά ανοδική πορεία φιλοδοξούμε να έχει πολλαπλά οφέλη για το Συνδικάτο, τους εργαζόμενους του κλάδου και τους αγώνες τους.

Είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής και της παρέμβασης της Αντεπίθεσης όλο το προηγούμενο διάστημα, που προτάσσουν ένα διαφορετικό σχέδιο αγώνων, ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, παλεύοντας για την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση των δυνάμεων στο Συνδικάτο:

• Παλεύοντας, με μπροστάρηδες τους διανομείς φαγητού που μάχονται εδώ και 4 χρόνια με διάρκεια, επιβάλλαμε τον νόμο

4611/2019 για μερικά από τα δίκαια αιτήματά τους (παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας, πληρωμή τουλάχιστον 15% για χρήση-συντήρηση δικύκλου, πληρωμή βενζινών κ.λπ.), αποδεικνύοντας στην πράξη πως οι αγώνες μπορούν να είναι νικηφόροι.

• Δείχνοντας έμπρακτα στους εργαζόμενους του κλάδου ένα σχέδιο για αγώνες ενωτικούς, μαχητικούς, αποτελεσματικούς, όπου από το 2003 μέχρι σήμερα δίνουμε μαζί τους (Banquet, Ζαχαροπλαστεία Χατζή, BLE, P.Hut, Goodys, Applebees, Καφεναί, Τσαρούχας, efood κ.α.).

• Παλεύοντας με τους εργαζόμενους του κλάδου να ανασυγκροτήσουμε το Συνδικάτο, με την Επιτροπή Αγώνα Διανομέων, με τις δεκάδες προσπάθειες σε όλες τις ειδικότητες.

• Παλεύοντας με τους συναδέλφους του κλάδου να αλλάξουμε τους συσχετισμούς στο Συνδικάτο, να γίνει πλειοψηφία μια διαφορετική πολιτική, πραγματικά αποτελεσματική, μαχητική, αντικαπιταλιστική. Με την προάσπιση της εργατικής δημοκρατίας, του ήθους της τάξης μας, κόντρα και ενάντια στις συκοφαντίες, στις ύβρεις και στη

βία που χρησιμοποιεί η σταλινική γραφειοκρατία της Ταξικής Ενότητας (Τ.Ε.-ΠΑ-ΜΕ) και άλλες δυνάμεις, όπως η ΛΑΝΤΖΑ (ΑΡΙΣ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ).

Μονό με αυτή την πολιτική μπορεί να ηττηθεί η κάθε συνδικαλιστική γραφειοκρατία!

Η «μαζικοποίηση» του Συνδικάτου για άλλη μια φορά, είναι προϊόν ασυγκάλυπτης νοθείας που οργίασε (600 ψηφίσαντες!) με πρωτεργάτη την Τ.Ε. - ΠΑΜΕ, καθώς και την ΛΑΝΤΖΑ. Τουλάχιστον 200 ψηφίσαντες(!) των παραπάνω παρατάξεων δεν είναι εργαζόμενοι στον κλάδο, αλλά φοιτητές, μαθητές ή κομματικός μηχανισμός τους.

Ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων έχουμε καταγγείλει πολιτικά αυτήν την κατάσταση και δηλώνουμε για ακόμη μια φορά ότι δεν θέλουμε να κάνουμε αντιπαράθεση με τέτοιους όρους και πρακτικές. Θα συνεχίσουμε να ασκούμε σκληρή κριτική σε όλες τις παρατάξεις, με συντροφικό τρόπο και ήθος που αρμόζει στους εργαζόμενους.

Στοιχεία Επικοινωνίας:
Τηλ: 6982268508,

antepithesistonepistismos.blogspot.com
Facebook: Επιτροπή Αγώνα Διανομέων

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ: Εισβολή της αστυνομίας σε ΜΕΘ για να συλλάβει εργαζόμενη

Για ακόμα μια φορά η ακραία αντεργατική κυβέρνηση της ΝΔ έδειξε το πραγματικό της πρόσωπο απέναντι στους υγειονομικούς που επί 1,5 χρόνο βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του αγώνα κατά της πανδημίας. Την Τρίτη 6/7 αστυνομικοί εισέβαλλαν στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός για να συλλάβουν μια εργαζόμενη. Είχε προηγηθεί μηνυτήρια αναφορά από μια πολίτη η οποία ζήτηγε κάποια έγγραφα από το νοσοκομείο. Όταν η συνάδελφος, που εργάζεται στην γραμματεία της ΜΕΘ του Ευαγγελισμού της εξήγησε ότι δεν έχει τη δικαιοδοσία να δώσει έγγραφα και ότι δεν είχε στην κατοχή της τα συγκεκριμένα, η πολίτης κάλεσε την αστυνομία ώστε να καταθέσει μήνυση(!) Οι πρώτοι αστυνομικοί που έσπευσαν στο χώρο κάλεσαν μέχρι και ενισχύσεις (!) και τελικά 8 πάνοπλοι αστυνομικοί «μπούκαραν» σε απαγορευμένο και αποστειρωμένο χώρο της ΜΕΘ του νοσοκομείου, πέρασαν χειροπέδες στη συνάδελφο και την προσηγάγαν βίαια στο ΑΤ Συντάγματος.

Μάλιστα, παρόλο, που η μήνυση εν τέλει αποσύρθηκε, οι αστυνομικοί κρατούσαν τη συνάδελφο στο τμήμα επί 5 ώρες και αναγκάστηκαν να την αφήσουν ελεύθερη μετά από παρέμβαση του Σωματίου Εργαζομένων Νοσοκομείου Ευαγγελισμός και της ΠΟΕΔΗΝ.

Κύρια υπεύθυνη για τέτοιες εικόνες αίσχους είναι η ίδια η κυβέρνηση που έχει καλλιεργήσει ένα κλίμα βίας και κρατικής τρομοκρατίας. Από την πρώτη στιγμή της πανδημίας έχει βάλει στο στόχαστρο υγειονομικούς, εργαζόμενους και νέους που αντιστέκονται στη βάρβαρη αντεργατική πολιτική της και στην εγκληματική διαχείριση της πανδημίας. Κάθε κινητοποίηση καταστάθηκε βίαια με ΜΑΤ, ξύλο και πρόστιμα, δεκάδες εργαζόμενοι στα νοσοκομεία βρέθηκαν αντιμέτωποι με διώξεις και ΕΔΕ λόγω της συνδικαλιστικής τους δράσης, ενώ εν μέσω πανδημίας είχαν το θράσος να πετσοκόψουν τις δαπάνες του προϋπολογισμού για τη Δημόσια Υγεία σχεδόν κατά 600 εκ. ευρώ. Το αντεργατικό έκτρομα Χατζηδάκη που ψήφισε η αναί-

σχυνη κυβέρνηση ανοίγει τον ασκό του Αιόλου και σίγουρα τέτοιες εικόνες καταστολής και τρομοκρατίας μέσα στους εργασιακούς χώρους θα πολλαπλασιαστούν και θα οξυνθούν.

Δεν μας τρομοκρατούν – Μας εξοργίζουν

Οι υγειονομικοί και όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να οργανωθούμε και να διεκδικήσουμε άμεση ενίσχυση της Δημόσιας Υγείας με μόνιμες προσλήψεις, ΜΕΘ και πραγματικά μέτρα προστασίας. Μέσα από τα σωματεία μας και με επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο δουλειάς και γειτονιά να βάλουμε φρένο στο αντεργατικό έκτρομα Χατζηδάκη και στη νεοφιλελεύθερη επίθεση της κυβέρνησης. Μόνο έτσι θα εκλείψουν τέτοια ανεκδιήγητα περιστατικά-απότοκα όλης αυτής της περιόδου που βρίθει από ακραία αστυνομική καταστολή και τρομοκρατία. Με μαζικούς και ανυποχώρητους αγώνες να επιβάλλουμε πως «νόμος είναι το δίκιο του εργατή»!

■ **ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ στην Υγεία**

Η «ΥΓΕΙΑ» ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

Παρά τον εκφυλισμό της, η επίσημη συνδικαλιστική γραφειοκρατία αναγκάστηκε τελικά να καλέσει σε γενική απεργία στις 10 και 16 Ιουνίου ενάντια στο αντεργατικό έκτροφα Χατζηδάκη, χωρίς να κάνει τίποτα για να τις προετοιμάσει. Ωστόσο, οι εργαζόμενοι στον χώρο της υγείας έδωσαν το παρόν για ακόμη μια φορά κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Επίσης, πραγματοποιήσανε Πανελλαδική Πανυγειονομική Κινητοποίηση και Στάση Εργασίας για την σωτηρία της Δημόσιας Δωρεάν Υγείας στις 23 Ιούνη, με συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας και διαδήλωση στο Υπουργείο Υγείας.

Τα σωματεία εργαζομένων στα νοσοκομεία πήραν αποφάσεις για τις κινητοποιήσεις διεκδικώντας όπως έκαναν και καθ' όλη την διάρκεια της πανδημίας, τα αυτονόητα.

• Ισχυρή Δημόσια και Δωρεάν Υγεία

- Απόσυρση του αντεργατικού νόμου Χατζηδάκη
- Ένταξη στα ΒΑΕ
- Αύξηση μισθών
- Μονιμοποίηση συμβασιούχων

• Χαρακτηρισμό του θανάτου συναδέλφων από κορωνοϊό ως εργατικό ατύχημα.

Ο χώρος της υγείας, πιο ειδικά οι νοσοκομειακοί γιατροί, ήταν από τους πρώτους για τους οποίους εξειδικεύθηκαν οι αντιδραστικές οδηγίες της Ε.Ε. για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας,

και νομοθετήθηκαν τον Νοέμβρη του 2017 από την τότε κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Ενδεικτικές από αυτές τις νομοθετικές ρυθμίσεις του 2017 ήταν:

• Ο μέσος εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας σε 48 ώρες!

• Νομοθέτηση του «opt-out», δηλαδή αύξηση του μέσου εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας από τις 48 στις 60 ώρες με ατομική «συναίνεση»-εκβιασμό του ιατρού.

• Διάκριση του χρόνου εργασίας σε «ενεργό» και «ανεργό»!

Παρόλο που η αντίσταση των εργαζομένων έχει αποτρέψει μέχρι στιγμής την πλήρη εφαρμογή του παραπάνω νόμου, η πανδημία υπήρξε καλή ευκαιρία για να εφαρμοστεί με τη χρήση απειλών και εκβιασμών, σε διάφορες περιπτώσεις. Μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε τις καταστροφικές συνέπειες της εφαρμογής του νόμου Χατζηδάκη στον ιδιωτικό τομέα για τα εργασιακά μας δικαιώματα !!!

Οι εργαζόμενοι στον χώρο της Δημόσιας Υγείας έδωσαν το παρόν σε όλες τις παραπάνω κινητοποιήσεις, ενώ στην απεργία στις 10 Ιούνη συμμετείχαν και σανάδελφοι από τον ιδιωτικό τομέα της υγείας. Η συνέχιση του αγώνα, η μαζική συμμετοχή σε κάθε κινητοποίηση, απεργία, διαδήλωση, με συντονισμό και ενότητα στη δράση κρίνεται απαραίτητη - είναι το μοναδικό νικηφόρο όπλο για την ανατροπή στην πράξη της εφαρμογής αυτού του αντεργατικού εκτρώματος. Όλοι στον δρόμο!!!

ΠΕΝΕΝ

Η Πανελλήνια Ένωση Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού αποτελεί ένα σημαντικό συνδικαλιστικό όργανο των ναυτεργατών στην Ελλάδα, με ένα σημαντικό ιστορικό αγώνων. Οι αγώνες τους έχουν ενοχλήσει την αστική τάξη που τους επιτίθεται διαρκώς.

Μετά την ανακοίνωση της 24ωρης απεργιακής κινητοποίησης της 3ης Ιουνίου της Πανελληνίας Ένωσης Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού (ΠΕΝΕΝ) με αφορμή το νέο εργασιακό νομοσχέδιο, το πρωτοδικείο Πειραιά την έκρινε παράνομη αλλά όχι καταχρηστική.

Πάρα την απόφαση αυτή η ΠΕΝΕΝ ανακοίνωσε πως θα πραγματοποιούσε κανονικά την εξαγγελθείσα κινητοποίηση, όμως οι δυνάμεις τις ήταν μικρές και δεν μπόρεσε να την υποστηρίξει.

Η ΠΕΝΕΝ ήταν από τα ελάχιστα εργατικά σωματεία που αρνήθηκαν να στοιχηθούν πίσω από την απεργοσπαστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ. Για την στάση της αυτή δέχθηκε οχετό συκοφαντιών από τα συστημικά ΜΜΕ αλλά και από την αριστερή γραφειοκρατία.

Στις 8 Ιουνίου ανακηρύσσει ότι θα συμμετάσχει στην 24ωρη πανελλαδική απεργία της Πέμπτης 10 Ιουνίου. Παρά την συγκεκριμένη ανακοίνωση, οι ακτοπλοϊκές σπεύδουν να ενημερώσουν του ταξιδιώτες ότι τα δρομολόγια θα πραγματοποιηθούν κανονικά.

Τα συστημικά μέσα μαζικής αποχαύνωσης σπεύδουν με χυδαίο τρόπο να εκμεταλλευτούν την ταλαιπωρία των ταξιδιωτών που περίμεναν στο λιμάνι. Αυτό όμως είχε τα αντίθετα αποτελέσματα, καθώς δεν βρέθηκε ούτε ένας να τους κατηγορήσει αλλά και πολλοί δήλωσαν την υποστήριξή τους στον δίκαιο αγώνα τους.

Τέλος στις 29 Ιουνίου πραγματοποιείται το 30ο συνέδριο ΠΝΟ, με πρωταγωνιστές τις δυνάμεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΜΕΤΑ-ΠΑΜΕ) που με (βάσει του αντιδραστικού καταστατικού της ΠΝΟ) προχώρησαν στον αποκλεισμό δεκάδων αντιπροσώπων για να πάρουν την καρέκλα του ΓΓ με παχύλο μισθό και να διαχειρίζεται 6 εκ. ευρώ από τις κατάπτυστες συμφωνίες υπερεκμετάλλευσης και ρατσιστικής μισθολογικής μεταχείρισης των μεταναστών Ναυτεργατών της Ελληνόκτητης Ναυτιλίας.

Super Market: Τεράστια κέρδη για τα αφεντικά, σκληρή εκμετάλλευση για τους εργαζόμενους

Καθ' όλη την διάρκεια των καταστροφικών για την οικονομία Lockdown, τα super market ήταν από τις λίγες επιχειρήσεις που συνέχισαν, σχεδόν κανονικά την λειτουργία τους. Η κυβέρνηση όλο αυτό το διάστημα έλαβε μέτρα δήθεν προστασίας της δημόσιας υγείας, φροντίζοντας να αφήνει άθικτο ό,τι επηρεάζει την κερδοφορία των αφεντικών. Για παράδειγμα, η χρήση μάσκας, ενώ είναι ένα μέσο για την αποφυγή της μετάδοσης του κορονοϊού, μετατρέπεται ουσιαστικά σε άχρηστη όταν συνωστίζεται τόσοσ κόσμος μέσα σε κλειστούς χώρους όπως τα super market και ιδιαίτερα αν λάβει κανείς υπόψη την καταπόνηση του ανοσοποιητικού συστήματος των εργαζομένων, λόγω των εξοντωτικών ρυθμών δουλειάς. Παράλληλα, όλη την περίοδο των lockdown, τα κέρδη της εργοδοσίας των super market ήταν συνεχώς αυξημένα. Πρόκειται για κέρδη βαμμένα με το αίμα χιλιάδων εργαζομένων που νόσησαν ή/ και πέθαναν από τον

κορονοϊό.

Οι εργαζόμενοι στα super market είναι από τα πιο πληττόμενα κομμάτια της εργατικής τάξης. Η επισφαλής και ελαστική εργασία αποτελούν κανόνα στα super market, εδώ και τουλάχιστον μια εικοσαετία. Με τα διάφορα «έκτακτα» μέτρα σχετικά με την επέκταση ωραρίου λειτουργίας (πρόσφατα ανακοινώθηκε η λειτουργία από τις 7:00 έως τις 22:30), η κατάσταση αυτή φτάνει σε τρομακτικά επίπεδα. Δημιουργείται ουσιαστικά μια έξτρα βάρδια, με την εργοδοσία να μην είναι διατεθειμένη ούτε για δωρη απασχόληση των μερικά απασχολούμενων αλλά ούτε να προσλάβει νέο προσωπικό. Σε αυτή την κατάσταση προστίθεται το «σωτήριο» για την εργοδοσία έκτρωμα Χατζηδάκη που ψηφίστηκε πρόσφατα. Το νομοσχέδιο αυτό θεσμοθετεί πλέον μια κατάσταση που την ζει καθημερινά η πλειοψηφία των νέων εργαζομένων, διαλύει τις εργασιακές σχέσεις παλιότερων γενιών και ποινικοποιεί

οποιαδήποτε αντίδραση απέναντι στην εργοδοσία.

Ο μόνος τρόπος για να αντιστραφεί αυτή η πραγματικότητα που θέλουν να επιβάλλουν και που σφίγγει σαν μέγγενη τους εργαζομένους είναι η οργάνωση και ο αγώνας. Το επίπεδο της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων στα super market είναι πολύ χαμηλό. Δεν υπάρχουν σωματεία και όπου υπάρχουν είναι είτε αδρανή είτε εργοδοτικά. Πρέπει να οργανωθούμε και να παλέψουμε σε κάθε μαγαζί, μέσα από επιτροπές και σωματεία. Όπου δεν υπάρχουν, να χτίσουμε εμείς. Είναι ο μόνος τρόπος για να τελειώνουμε με τον εφιάλτη που μας έχουν επιβάλει, για να επιβάλουμε το δικό μας δίκιο.

...συνέχεια από σελ. 1

4) την ακόμη μεγαλύτερη απαξίωση των σωματείων, των συνδικάτων και κάθε έννοιας συνδικαλισμού με περιορισμό-απαγόρευση της διεκδίκησης συλλογικών συμβάσεων εργασίας και της κήρυξης απεργίας σε σωματεία και συνδικάτα αν δεν εγγραφούν στο ηλεκτρονικό γενικό μητρώο του υπουργείου εργασίας ή αν δεν καθιερώσουν ηλεκτρονική συμμετοχή στις Γενικές Συνελεύσεις και στις εκλογές.

Οι εργαζόμενοι στην απεργία στις 10 Ιούνη δώσαμε μια πρώτη απάντηση για ζοφερό εργασιακό μέλλον που θέλουν να μας επιβάλλουν. Ενδεικτικό

ήταν ότι κατέβηκαν στο δρόμο πάνω από 16 χιλιάδες εργαζόμενοι στην Αθήνα, ενώ μεγάλη ήταν η συμμετοχή και στις υπόλοιπες πόλεις. Αύτη η απεργία είχε και την μεγαλύτερη συμμετοχή την τελευταία πενταετία όμως δεν ήταν αρκετή να ανακόψει το αντεργατικό νομοσχέδιο. Σε αυτό πλαίσιο και προκειμένου να σταματήσουμε την εφαρμογή αυτού του αντεργατικού νόμου ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων αγωνιζόμαστε σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Ελλάδας (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα και Πάτρα) προσπαθώντας να οργανώσουμε όλους τους εργαζόμενους απέναντι στα επικίνδυνα σχέδια της

κυβέρνησης Μητσοτάκη. Ακόμα σημαντικές είναι και οι πρωτοβουλίες στις γειτονίες όπου συμμετέχουμε ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Κορδαλλό/Νίκαια, Ζωγράφου, Δάφνη, Ν. Φιλαδέλφεια, Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης,) που μέσα από συνελεύσεις, συγκεντρώσεις και παρεμβάσεις προσπαθούμε να ενισχύσουμε τον αγώνα ενάντια σε αυτή την άθλια κυβέρνηση. Βασικά συνθήματα όλων των εργαζομένων πρέπει να είναι: α) η μείωση των εβδομαδιαίων ωρών εργασίας, χωρίς μείωση αποδοχών, β) η σταθερή και πλήρη απασχόληση, γ) η γενναία αύξηση των κοινωνικών δαπανών για υγεία, παιδεία και έργα υποδομής.